

KVINDESTEMMERETS-BLADET.

Oversigt over Stemmeretsarbejdet i de Lande, der med Danmark er indtraadt i Alliancen.

Udgivet af Kvindevalgretsklubben.

Led af: »The International Woman Suffrage Alliance».

Prisen fra Oktober 1910 til Oktober 1911 er 2 Kr.
Der udkommer et Blad en Gang om Maanednen.
Det kan bestilles paa alle Postkontorer.

Miss Eunice Murray.

Medlem af »Women's Freedom League».

I Skotland er Kvindernes Stemmeretskamp i stadigt Fremskridt. Jeg er selv Medlem af Woman's Freedom League og saa den tage aktiv Del i den sidste store Valghandling. Mit eget Arbejdsfelt henviste mig til at være nærværende i Dundee i Mr. Winston Churchill's Valgkreds. Vi følte, at det var meget vigtigt at sætte os i Opposition til Mr Churchill, Forræderen ved det sidste Kvindestemmerets-Lovforslag, det, der kaldes: »Forsonings-Stemmerets-Lovforslaget».

Da Lovforslaget var bleven forelagt, havde man spurgt Mr Churchill om; hvad Udsigt det mon kunde have til at gaa igennem? — »Jeg tror det er det eneste Lovforslag, som har nogen Udsigt til at blive Lov,« svarede han. Det var naturligt nok, da han havde erklæret sig som en Ven af Lovforslaget, at man ansaa det for en Selvfølge, at han vilde støtte det Forslag, som han mente havde en Chance til at blive Lov. Baade Ven og Fjende af Kvindesagen blev derfor lige overraskede ved at see, at Mr Churchill Kl. 12 vandrede ind i Oppositionens Forværelse for der at stemme imod Lovforslaget. Han er en Herre som er godt vant til spille politiske Streger, men aldrig gjorde han det saa behændigt som denne Gang! Women's Freedom League bestemte — saasnart de hørte, at der skulde være et almindeligt Valg — at de vilde føre Krig mod ham. Som Følge af denne Bestemmelse gik jeg en kold December Dag hen paa Valgpladsen i Dundee. Medens jeg ventede paa min Veninde, som skulde møde mig, saa jeg en lille Dreng trække sin Kammerat i Ærmet, idet han udbød:

»Hør Du, see paa hendes Mærke. Du kan stole paa det er en Suffragette, som er kommen for at trække Stemmerne fra Churchill!« Det var netop hvad jeg var, og i ti Dage blev jeg der og førte en stadig Krig mod ham, og jeg tror at kunne sige, at den ikke var omsonst, thi, da man kom til Stemmeoptællingen, sagde min Veninde mig, at hans tidligere store Flertal nu havde tabt 1000 Stemmer. Han holdt baade indendørs og udendørs Mø-

der, baade store og smaa, holdt dem baade Aftener og Eftermiddage.

»Vi er her for at vinde«, raabte jeg og hurtigt kom Svaret: »Javist er I det, og I vil snart være ved Maalet!«

En Dag havde jeg sammen med adskillige andre Kvinder et Møde med den store Mand. Men da jeg ikke hørte hjemme i Dundee, kunde jeg ikke deltage i selve Diskussionen paa Modet, men jeg lyttede til, og jeg lo, da jeg hørte, hvorledes vor dygtige lokale Sekretær, Miss Chevas, (som har siddet sin Tid i Holloway Fængsel for Kvindesagen, som hun

Miss Eunice Murray.

elsker) forstod at sætte den værdige Hr. Indenrigsminister til Vægs. Hans Slutningsningstale lød saaledes: »Vel mine Damer, jeg synes I maatte kunde tro mig, naar jeg siger Eder, at jeg er den eneste Mand i Storbritannien, som siger, at Kvindestemmerets-Spørgsmaalet burde afgøres ved et Referendum til Vælgerne.« Idet han sagde disse Ord, knejsede han og lod Blikket strejfe rundt med et selvtilfreds Smil. Men Udtrykket i

hans Ansigt undergik en Forandring, da Miss Chevas udbød: »Ja vist, det lagde jeg Mærke til for to Dage siden i Bradford, da De erklærede, at hvis Regeringen ønskede at give et Lovforslag Dødsstødet, saa lykkedes det bedst ved at sende det ud til Vælgerne som et Referendum!« Mr Churchills Ansigt formørkedes som en Tordensky og han udbød: »Det er til ingen Nytte at diskutere med Kvinder, og jeg troer dette Møde heller bør afsluttes!« Jeg samtykkede straks, da jeg tvivlede paa, hvad godt der kunde komme ud af at forsøge at tale sund Sands til en upaalidelig Herre, der ikke saa meget som i to Dage kunde holde paa en offentligt udtalt Mening.

At opnaa dette Interview var en sand Triumf for Miss Chevas. Ifjor gav Ministeren Kob efter at have faaet 21 Breve fra denne villiestærke Dame, iaar behøvedes der kun to Breve for at hans Sekretær skrev og bestemte Dag og Tid for Mødet.

Mr Churchill er i stadig Frygt for Suffragetterne; han vover ikke at røre sig uden at have en hel Armé af Polit og Detectiver med sig. En Dag, da jeg spadserede langs med en bred Gade, lagde jeg Mærke til en Motor, der holdt ligeoverfor en Dør. Saasnart jeg naaede derhen, sprang der nogle Mænd ud, der stillede sig som til Beskyttelse rundt om den. Jeg saa til alle Sider og Kanter for at opdage, hvem der kunde have givet Anledning til en saadan Ængstelse. Men der var ikke en Sjæl at se. Saa maatte jeg erkende, at det var mit eget Jeg, som var Aarsagen, thi jeg er jo en Suffragette. Og hvis det er mig, de er bange for, saa maa det altsaa være Winston's Automobil. Jeg gik stadigt videre, da en Dør gik op

der, hvor Køretøjet holdt, altsaa paa den anden Side af Gaden, og hvem kom vel ud af den andet end netop Mr Churchill, der skulde ud at gøre sit Dagsarbejde.

»God Morgen Mr Churchill«, sagde jeg, »hvorledes staar det til med Kvindernes Stemmeret?« Det gav et Sæt i ham, men han mumlede: »Aa, det er Alt i Orden!« og han gav Ordre til at køre. Dog kom han ikke afsted før han havde hørt